

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXII. Separata, Diversa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

quæ nequeunt separari, cum vitiolis subruunt, l. si sponſus 10. §. 2.

CAP. XXII. Separata, Diversa.

Axioma I.

SEPARATORUM natura est diversitatem inducere, ut per Baldum *conf. 156. Cùm duæ sunt. num. 3. & in fin. lib. 3. Cardin. Tusch. practicar. conclus. tom. 7. lib. 5. conclus. 148. per totam. ubi num. 8. post Dyn. conf. 26. num. 4. vers. contra videtur. & Socin. consil. 85. Consiliis. num. 7. & 8. lib. 1. limitat, ut non procedat, quando unum capitulum dependet ab alio, quia tunc censentur connexa & inseparabilia, Narbona lib. 20. gloss. 22. numer. 39. tit. 1. lib. 4. Recop. Munor. Escobar. de ratiociniis cap. 13. pag. 105. num. 12. Quæ autem dicantur capitula, seu causæ separata, vide Alex. consil. 89. Diligenter, in fine. vers. Quæ autem dicantur. lib. 1. Agidius Bellam. consil. 18. num. 4. cum seqq.*

II.

SEPARATORUM separata debet esse ratio, l. Papinianus 20. ff. de minorib. l. fin. ff. de calumniatorib. [l. naturaliter 12. §. nihil commune 1. ff. de acquir. possess. l. Quint. Mutius 27. §. argento 2. ff. de aur. legat. l. neque 10. C. de probat. Carpz. part. 1. questionum crimin. 24. num. 73.] Bald. in l. cum necessitatem. C. de fideicom. Decian. in tract. crimin. tom. 1. lib. 1. cap. 7. num. 4. Castrenf. conf. 389. numer. 2. vol. 1. Paris. conf. 101. num. 38. lib. 1. quos refert Mar. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 111. num. 4. Menoch. conf. 436. num. 7. Ovid. de Amicis de jur. Emphyt. quest. 42. num. 9. [Ex separatis enim nihil inferitur, Regner. Sixtin. 1. Consil. Marp. 10. num. 44. cùm separatorum separata sit determinatio, l. si maritus 10. Cod. de donat. inter. vir. & uxor. Conf. Argent. 1. conf. 2. num. 123. ac natura, Honthem. lib. 3. de art. Notar. lib. 3. cap. 19. neque etiam inferri possit de uno ad aliud, l. neque natales 10. C. de probat. Cyn. in l. ea lege. col. 3. C. de condict. ob caus. ubi pulchrum exemplum ponit Petrus de Anchar. in repet. cap. canonum statuta, in 1. opposition. de constit. Conf. Argent. 1. conf. 88. numer. 29. live argumentatio fiat positivè, vel remotivè, l. naturaliter 12. §. nihil commune 1. ff. de acquir. possess. l. permisceri 52. in princ. ff. eod. & ibi Johan. de Imola. Unde etiam separata & diversa facta separata quoque

requirunt remedia, l. de atate 11. §. ex causa 8. ff. de interrogat. in jure faciend. & interrog. act. & in l. 1. ff. de ventr. in spic. cap. nulli 7. de Elect. in 6. & cap. ceterum 5. de juram. calumn. Gail. de pignor. cap. 19. num. 1. cùm æquum, ut separata diverso jure æstimentur, l. sancimus 34. C. de donat. Bart. ad l. 8. §. illud. ff. de fidejuss. Cantiuncula conf. 10. numer. 13. & ibi Nicol. Rucker. conf. 14. numer. 47. Laurent. dec. 53. num. 5. quapropter à separatis ad conjuncta, & à conjunctis ad separata non valet argumentum. Verbi gratia: Pater spurio in testamento vel a libi separatim nihil potest relinquere. Cæterum si spurius habeat socium, contraxeritque societatem cum Titio, pater potest instituere Titium, & sic propter societatem conjunctam erit & spurius capax, ut ei relinqui possit. Unde quod dici solet, quod ea, quæ possunt fieri separatim per sese, illa etiam posse fieri conjuncta, exemplo l. miles 6. §. decem 1. ff. de re judic. Zasius ad l. singularia. ff. de reb. cred. num. 22. illud intelligendum, quando partes cum conjunctis sunt homogeneæ, id est, unius ejusdemque rationis & naturæ: secus autem, si sint heterogeneæ, Zasius ad l. 6. §. 1. in fin. ff. de re judic. Exemplum de ratiociniis vid. apud Munor. de Escobar. de ratiociniis. cap. 13. n. 7. & 8.

CAP. XXIII. Separatio à thoro & mensâ.

Axioma I.

Quoties à thoro & mensâ facta separatio, toties omnes effectus matrimonii præter necessitatem cohabitationis manent salvi. Quia vinculum matrimoniale hoc casu non tollitur, Can. 1. caus. 32. q. 1. Hinc igitur separati non possunt inire alia vota & per alienam cohabitationem adulterium committunt.

II.

Ad separationem thori agens mulier jure petit sumtus litis ex bonis mariti. Carpz. P. 4. Conf. 21. def. 12.

CAP. XXIV. Sequestratio. Sequester.

Axioma I.

Sequestratio sine causâ cognitione fieri non debet, l. 5. §. ult. ibi: denunciatione facta ff. de possit. Alex. in l. 7. pr. qui satisdar. cog. Panormit. in cap. quoniam. num. 3. & 4. ut lit. non con-

(Z) 4

testat.